

nordlands trompet

Velkommen med din mening! Skriv kort. Oppgi alltid navn, adresse og telefonnummer på dagtid, også om du skriver under signatur. Innlegg kan bli forkortet. Epost: leserbrev@an.no Telefax: 75505010 Postadresse: **Avisa Nordland, 8002 Bodø**

Hva har du gjort?

Dette er et åpent brev til alle menn i Norge som reagerer kraftig på voldtektsbølgen i Oslo. Den store debatten har preget mange menn og kvinner som er berørt av teamet. I det siste har det vært stort fokus på overfallsvoldtekter, og disse skal tas på alvor. Men det er fremdeles slik at de fleste voldtektene skjer mellom folk som kjenner hverandre, i hjemmet eller på fest.

Hva kan vi menn gjøre? Vi må ta bli bevisste våre egne holdninger, slik at vi kan gjøre et forsøke på å endre dem. Dette er en utfordring. Hvordan snakker vi om kvinner i det daglige? På fest, i garderoben, på jobben? Og hvilke holdninger blir vi møtt med i samfunnet? Menn må våge å si ifra om at nedsettende kommentarer og karakteristikk av kvinner som ikke er ønsket av det store flertallet menn. Vi må tørre å snakke om temaet med menn når de viser lite reflekterte holdninger til kvinner. Og vi må bruke det stor flertallet av menn som er engasjerte og som blir rystet over nedsettende omtale av kvinner.

Vi må følge med og varsle dersom vi ser noe vi reagerer på. Vi må være med på å spre kunnskap. En gruppe engasjert menn har gått sammen i et nettverk kalt «Menn mot voldtekt». De vil ta ansvar og bidra til at flere menn deltar i debatten. Kampen mot voldtekt er ikke en kamp kvinner skal kjempe, den angår alle. Konsekvensene av en voldtekt rammer en hele familie. Mange tenker nok at «dette angår ikke meg». Det er feil. Dette temaet angår alle menn. Menn har et ansvar, men menn sitter også med nøkkelen. Hva har du gjort for at kvinner skal føle seg litt tryggere? Ta ansvar – vis at vi menn skal slåss sammen med kvinnen!

Arild Stokkan-Grande (Ap), stortingsrepresentant

Autoshow og Kreftforeningen

Jeg viser til helsides artikkel i denne avis for 30. mars d.å. under headingen «Selger toddy signert av Petter Solberg».

Det framgår av artikkelen at Reinulf Martinussen og Bodø Autoshow vil gi sin økonomiske støtte til Kreftforeningen. Bil-messa satser på veldedighet, ser jeg – det er positivt med realisering av en slik tanke. Initiativtakerne må gjerne gi sine økonomiske bidrag til hvem de vil for meg, men jeg finner det opportunt for så vidt gjelder Kreftforeningen å bidra med noen faktaopplysninger i sakens anledning.

Dette bare sånn for ordens skyld, slik at folk kan være klar over hva en gir pengebidrag til.

Kreftforeningen har lagt ned alle sine omsorgsentre over det ganske land, herunder Bodø. Kreftforeningen har således ingenting å bidra med av kreftomsorg til de mange tusen kreftpasientene i den praktiske som faktisk er en del av virkeligheten her til lands.

Underforstått, Kreftforeningen tilbakefører ingen form for «gjenytelse» til de mange tusen kreftpasientene ute i distriktene eller byene for øvrig.

Ut fra massemediene har vi leserne fått servert at generalsekretæren i Kreftforeningen, Anne Lise Ryel, har ei årslønn på nærmere én million, mer presist 926.000 kroner. I tillegg bruker generalsekretæren daglig drosje til og fra arbeid.

Det er ikke verst til en frivillig, humanitær organisasjon å være. Til sammenligning har lederen i Leger i uten grenser bare

Reinulf Martinussen skal selge solbærtoddy til inntekt for Kreftforeningen.

det halve i årslønn.

Kreftforeningen hadde totalt antall ansatte 465 personer, herunder forsker og med et lønnsbudsjett på over 178 mill. kroner. Dette faktiske tallmateriale finner en å lese i Kreftforeningens egen årsrapport for 2005. Det er med andre ord en svært tung og ikke

minst kostnadskrevede administrasjon. Det er også kjent at Kreftforeningen har 800-900 mill. i banken, likeledes er det også en kjensgjerning at Kreftforeningen gambler på Børsen med 400-500 mill. Det er vel all grunn til å tro at den slags butikk ikke er gratis – skulle jeg formode.

I Dagbladets papir- og nettutgave for søndag 1. april framgår det de ansatte flykter fra Kreftforeningen. Det framgår videre at halve staben har sluttet siden 2004, mer presist har 92 ansatte sluttet siden 2004 og flere har gått på dagen.

Det hører med til saken at nåværende generalsekretær Anne Lise Ryel ble ansatt i 2004. Ifølge Dagbladets nettutgave sier generalsekretæren følgende sitat: «Alltid ansatte som ikke fungerer like bra.» Dette er altså Kreftforeningens øverste leder sin forklaring på det enorme administrative problem denne humanitære organisasjonen sliter med.

Faktum er at når halve staben skiftes ut på tre år så er det dramatisk. I arbeidslivet generelt anses en gjennomtrekk på 10 prosent som høyt, sier Eivind Falkum i Forskningsstiftelsen Fafo til Dagbladets nettutgave.

Denne saken synes til forveksling å ligne på fallende mye på Valla-saken, Med bakgrunn i forannevnte faktaopplysninger blir det derfor et alvorlig paradoks for meg at folk fortsetter å gi penger og annen økonomisk støtte til en slik humanitær organisasjon som Kreftforeningen.

Odd Ørjansen

Miljøtrusselen må tas på alvor.

Styrket Venstre sikrer miljøet

Venstre har de siste 40 årene vært en pådriver for å sikre natur og miljø. Nå bekreftes partiets advarsel om at forurensning både kan føre til omfattende klimaendringer og ødeleggende av livsviktige økosystemer. Et større og sterkere Venstre også i kommu-

ner og fylker vil være et viktig signal og bidrag til at miljøtrusslene nå må tas på alvor.

Venstres mangeårige kamp mot atomtrusselen i nord, mot radioaktive utslipp fra Sellafeld-anleggene, for å holde havet rent med bl.a. nei til oljeboring i sårbare kystområder og for reduksjon av CO₂ og andre klimaskadelige gasser. Skal vi sikre framtidige generasjoner gode livsvilkår, må omfattende miljøtiltak nå gjennomføres. Både den enkelte, kommuner og nasjoner har et stort ansvar. Menneskeskapte trusler mot vårt felles livsgrunnlag gjør det tvingende nødvendig med en radikal miljøpolitikk, og et styrket Venstre vil være en garantist for at vi får dette til.

Venstres arbeid for en skole der elvene får kunnskap og dan-

nelse, for etablering av småbedrifter, lokale kulturtilbud, maktspredning og en mer rettferdig fordeling både nasjonal og globalt, er deler av Venstres totale politikk for sikre en bærekraftig utvikling. Venstre ønsker at alle skal ha mulighet til å bruke sine evner til beste for seg selv og samfunnet, men vi har også et ansvar for hverandre, for miljøet og kommende slekter.

Håkon M. Pettersen,

Honnør til ambulansen

Jeg ønsker å gi honnør til lege Kristin Nygård i Gildeskål og hennes ambulanspersonell for kjempflott innsats langt inn på Sundsfjordfjellet sist lørdag da

jeg var uheldig og fikk skuldra ut av ledd, med de ulidelige smerter som bare de som opplevd lignende vet hva det innebærer! De kom innover fjellet med smertestillende medisiner og utførte en fantastisk jobb som gjorde det «levelig» å bli fraktet ned fra fjellet og til sykehuset i Bodø.

Tusen tusen takk for god pleie og omsorg. Samtidig vil jeg takke Dagny og Lorens for all hjelp og støtte. De stilte hytta si til disposisjon i noen timer, og takk til Peder som også var til stor hjelp, og min mann Magnar.

Hva skulle man gjort uten gode hyttenaboer?

Anita Bjørklund, Nygårdsjøen

rett på sak

Antidemokratiske aktiviteter i Fauske?

Ser at Finn Laksoenes tordner om antidemokratiske aktiviteter i Avisa Nordland 2. april. Der fikk jeg meg en god latter, for gjennom innlegget sitt er akkurat det slike aktiviteter han selv framelsker.

Her sparkes det til høyre og venstre og det skjer uten at han kjenner smertene i sitt eget bein...

Han spør, med en lite skjult sarkasme, om Møllerud var på ordførerens kontor. Da er det jo påfallende å få stille spørsmålet i retur: Var du Laksoenes på dette møtet?

Grunnen til at jeg føler meg kallet til å gi et tilsvar på Laksoenes' innlegg har sammenheng med at jeg blir mektig provosert når Laksoenes med flere, prøver å frata ytringsfriheten til de ressurspersoner som i faktisk har i Fauske. Personer som genuint ønsker det beste for Fauske, og som uten noen krav, om personlig makt eller gevinst, ødler av sin kompetanse etter mange år i yrkes- og organisasjonsmessige arbeid. Erfar-

ringer og synspunkter som kommende generasjoner kan høste frukter av dersom man nyttegjør, og kombinerer det med dagens utfordringer.

I sitt innlegg angriper Harald Møllerud, som er styreleder i næringsforetaket Fauna i Fauske. Jeg er selv styremedlem i samme selskap og har derigjennom hatt gleden av å jobbe sammen med Møllerud. Som styreleder utviser han et engasjement og entusiasme for Fauskes utvikling som det står stor respekt av. Han er både lyttende og inkluderende i alt som kan bidra til positiv utvikling av Fauske både i direkte næringsutvikling og indirekte utvikling av kommunen. Jeg har opplevd han som åpen og raus, og han greier å skape en trygg atmosfære, som får de øvrige medlemmene til å være kreativ og løsningsorientert i sitt ønske om å fremme Fauske på en konstruktiv og fin måte.

Siden Laksoenes er informert om Fauna

og dens funksjon synes jeg det er noe merkelig at han ikke har fått med seg hva daglig leder av Fauna sa ved sin tiltredelse av stillingen: Vi skal få Fauskes befolkning til å snakke med hverandre, ikke om hverandre.

Dette er noe som har fungert veldig godt i styrerommene i Fauna og det var med glede jeg registrerte at dette ble forsøkt utvist av Frantz Holmstrøm Pettersen i den omdiskuterte samtalen han hadde med ordføreren i nominasjonsprosessen i Fauske. I stedet for å framtre som ei Krøse-Maja var han gentleman nok til å si hva som var i ferd med å skje direkte til ordføreren. På den måten ga han ordføreren en gyllen sjans til å vise seg som en dyktig leder og på et profesjonelt vis bevise at han var rollen som ordfører kandidat berettiget.

Det er sterkt beklagelig at Laksoenes bruker sine ressurser til å bryte ned det som finnes av gode og velmenende krefter i lokalsamfunnet. Det vil neppe være mange

som ønsker å bruke sine krefter i kommunale verv dersom det skulle innebære frarøvelse av, enhver selvstendig mening. At personer har ulike meninger er sunt for en demokratisk utvikling og bør heller fremmes til noe positivt.

Fauske kommune har et innbyggertall som dessverre er synkende. Vi trenger alle gode krefter for å få snudd denne trenden. Vi er avhengig av at vi nyttegjør oss av de ressursene man har, uavhengig av politiske meninger eller personlige konflikter. Kun på den måten kan vi utnytte på de gode forutsetninger og muligheter vi dog har for å fremme en positiv utvikling. Positiv tenkning og pågangsmot er hovedingrediensen for å få det til å spire og gro. Det sikrer den økonomiske vekst som er nødvendig for at Fauske kommune skal være en trivelig plass å etablere seg i både for næringsliv, gamle og unge.

Gry-Janne Rugås